

Ο περί της Υφ' όρον Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις Νόμος του 1972 εκδίδεται δια δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας συμφώνως τω Άρθρω 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 95 του 1972

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΦ' ΟΡΟΝ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΠΟΙΝΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ ΕΙΣ ΟΡΙΣΜΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως :

- Συνοπτικός τίτλος. 1. Ο παρών Νόμος δύναται να αναφέρεται ως ο περί της Υφ' όρον Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις Νόμος του 1972.
- Ερμηνεία. 2. Εν τω παρόντι Νόμω, εκτός εάν εκ του κειμένου προκύπτει διάφορος έννοια—
Δικαστήριον σημαίνει αρμόδιον Δικαστήριον·
ποινή φυλακίσεως δεν περιλαμβάνει φυλάκισιν δια παράλειψιν πληρωμής οιοδήποτε επιδικασθέντος ή δύναμι νόμου οφειλομένου ποσού ή δια παράλειψιν τελέσεως ωρισμένης πράξεως ήτις έδει να είχε τελεσθή ή δια παράλειψιν ήτις έδει να μην είχε γίνει.
- Αναστελλόμεναι ποιναι φυλακίσεως 3.—(1) Οσάκις Δικαστήριον επιβάλλη ποινήν φυλακίσεως μη υπερβαίνουσαν τα δύο έτη, τούτο δύναται να διάταξη όπως η ποινή μη εκτελεσθεί εκτός εάν, διαρκούσης της εν τω διατάγματι οριζομένης τριετούς περιόδου από της ημέρας της εκδόσεως του διατάγματος (εν τω παρόντι Νόμω αναφερομένης ως «περίοδος εφαρμογής του διατάγματος»), ο καταδικασθείς ήθελε διαπράξει έτερον αδίκημα τιμωρούμενον δια φυλακίσεως και μετά την τοιαύτην διάπραξιν αρμόδιον δικαστήριον ήθελε διατάξει συμφώνως προς το άρθρον 4 όπως ή αρχική ποινή εκτελεσθή.
- Κεφ. 162 (2) Το αναστέλλον την εκτέλεσιν της ποινής φυλακίσεως συμφώνως προς το εδάφιον (1) Δικαστήριον δεν εκδίδει, βάσει των διατάξεων του εκάστοτε εν ισχύι περί Κηδεμονίας Αδικοπραγούντων Νόμου, διάταγμα κηδεμονίας του προσώπου δι' ο εξεδόθη το διάταγμα αναστολής δι' έτερον υπ' αυτού διαπραχθέν και υπό του Δικαστηρίου εκδικαζόμενον αδίκημα.
- (3) Επί τη εκδόσει διατάγματος αναστολής δύναμι του παρόντος άρθρου το Δικαστήριον εξηγεί εις απλήν γλώσσαν εις τον καταδικασθέντα τας συνεπείας δύναμι του άρθρου 4 της υπ' αυτού διαπράξεως κατά την περίοδον της εφαρμογής του διατάγματος ετέρου αδικήματος τιμωρουμένου δια φυλακίσεως.
- (4) Τηρουμένης οιασδήποτε αντιθέτου διατάξεως εν τω παρόντι ή εν οιωδήποτε ετέρω Νόμω ή δευτερογενεί νομοθεσία—
(α) ανασταλείσα ποινή ήτις δεν εξετελέσθη δύναμι του άρθρου 4 θα θεωρήται ως ποινή φυλακίσεως δια τους σκοπούς οιοδήποτε νομοθετήματος πλην του προνοούντος δια το ασυμβίβαστον ή απώλειαν αξιώματος ή απώλειαν του δικαιώματος συντάξεως προσώπου καταδικασθέντος εις φυλάκισιν.
(β) οσάκις ανασταλείσα ποινή εξετελέσθη δύναμι του άρθρου 4 ο καταδικασθείς θα θεωρήται δια τους σκοπούς των εν τη προηγούμενη παραγράφω εξαιρουμένων νομοθετημάτων ως καταδικασθείς κατά την ημέραν καθ' ήν η περίοδος προς καταχώρισιν εφέσεως κατά της καταδίκης δύναμι του προειρημένου άρθρου εξέπνευσε, ή, εν ή περιπτώσει κατεχωρίσθη τοιαύτη έφεσις, από της ημέρας αφ' ης η έφεσις τελικώς απεφασίσθη ή εγκατελείφθη.
- Εξουσία εις το Δικαστήριον όπως επί τη καταδίκη δι' έτερον αδίκημα λάβη μέτρα δι' ανασταλείσαν ποινήν. 4.—(1) Οσάκις πρόσωπον κατεδικάσθη διαρκούσης της περιόδου της εφαρμογής του διατάγματος, δι' αδίκημα τιμωρούμενον δια φυλακίσεως και είτε κατεδικάσθη υπό Δικαστηρίου όπερ δύναμι του εδαφίου (4) κέκτηται αρμοδιότητα να λάβη μέτρα εν σχέσει προς την ανασταλείσαν ποινήν είτε μεταγενεστέρως εμφανίζεται ή προσιγάται ενώπιον τοιούτου Δικαστηρίου, τότε, εκτός εάν εν τω μεταξύ η ποινή έχει εκτελεσθή, το Δικαστήριον εξετάζει την υπόθεσιν του και λαμβάνει εν των ακολούθων μέτρων—
(α) διατάσσει την εκτέλεσιν της ποινής δι' ην περίοδον αύτη επεβλήθη·

- (β) διατάσσει την εκτέλεσιν της ποινής δια περίοδον μικροτέραν εκείνης ήτις επεβλήθη·
- (γ) διατάσσει την τροποποίησιν του αρχικού διατάγματος διά της αντικαταστάσεως της εν αυτώ οριζομένης περιόδου διά περιόδου μη υπερβαινούσης τα δύο έτη από της ημέρας της τοιαύτης τροποποιήσεως·
- (δ) ουδέν μέτρον λαμβάνει εν σχέσει προς την ανασταλείσαν ποινήν,

και το Δικαστήριον εκδίδει διάταγμα δυνάμει της παραγράφου (α) του παρόντος εδαφίου εκτός εάν είναι της γνώμης ότι τούτο θα ήτο άδικον λαμβανομένων υπ' όψιν απασών των περιστάσεων αίτινες εμεσολάβησαν από της αναστολής της ποινής και των περιστάσεων υπ' ας ετελέσθη το νέον αδίκημα, και εν τοιαύτη περιπτώσει το Δικαστήριον εν τη αποφάσει αυτού αναφέρει τους λόγους της τοιαύτης ενεργείας του.

(2) Οσάκις το Δικαστήριον διατάσσει ότι η ανασταλείσα ποινή δέον να εκτελεσθή, μετά ή άνευ τροποποιήσεως της αρχικής αυτής περιόδου, το Δικαστήριον δύναται να διατάξη όπως ή εκτέλεσις χωρήσει αμέσως ή όπως η περίοδος της φυλακίσεως αρχίσει μετά την έκτισιν της ποινής της επιβληθείσης υπό του αυτού ή ετέρου Δικαστηρίου.

Κεφ. 155.

(3) Δια τους σκοπούς των διατάξεων του περί της Ποινικής Δικονομίας Νόμου ή οιοδήποτε ετέρου Νόμου χορηγούντος δικαίωμα εφέσεως εις ποινικήν υπόθεσιν, οιοδήποτε διάταγμα δυνάμει του παρόντος άρθρου θα θεωρήται ως καταδική επιβληθείσα υπό του Δικαστηρίου τούτου δια το αδίκημα δι' ό επεβλήθη ή ανασταλείσα ποινή.

(4) Δια τους σκοπούς του παρόντος άρθρου—

«Δικαστήριον» σημαίνει κακουργιοδικεϊον ή επαρχιακόν Δικαστήριον ενώπιον του οποίου ο καταδικασθείς προσάγεται ή εμφανίζεται :

Νοείται ότι εν ή περιπτώσει η ανασταλείσα ποινή επεβλήθη υπό κακουργιοδικεϊου ο καταδικασθείς παραπέμπεται υπό του Επαρχιακού Δικαστηρίου εις το κακουργιοδικεϊον της επαρχίας ένθα επεβλήθη η ανασταλείσα ποινή ή έτερον κακουργιοδικεϊον εάν το Επαρχιακόν Δικαστήριον κρίνη τούτο εύλογον και δικαϊον εφ' όσον δια της παραπομπής ταύτης τα συμφέροντα του καταδικασθέντος δεν παραβλάπονται.

Διατάγματα επιτηρήσεως επί αναστολή εκτελέσεως της ποινής.

5.- (1) Οσάκις Δικαστήριον επιβάλλη επί προσώπου ποινήν φυλακίσεων εν σχέσει προς έν ή πλείονα αδικήματα και

(α) η περίοδος της φυλακίσεως υπερβαίνει τους εξ μήνας ή εν ή περιπτώσει κατεδικάσθη εις δύο ή πλείονας περιόδους φυλακίσεως η συνολική διάρκεια τούτων υπερβαίνει τους εξ μήνας, και

(β) το Δικαστήριον εκδίδει διάταγμα αναστολής της εκτελέσεως της ποινής βάσει του άρθρου 3,

Κεφ. 154.
13 του 1959
3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
69 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972.

το Δικαστήριον δύναται, παρά τας διατάξεις του άρθρου 34 του Ποινικού Κώδικος, να εκδώσει διάταγμα επιτηρήσεως επί τη αναστολή της ποινής (εν τω παρόντι Νόμω αναφερόμενον ως «διάταγμα επιτηρήσεως») δια του οποίου θέτει τον καταδικασθέντα υπό την επιτήρησιν επιτηρούντος λειτουργού δια περίοδον οριζομένην εν τω διατάγματι ήτις δεν δύναται να υπερβαίνει την περίοδον εφαρμογής του διατάγματος δυνάμει του άρθρου 3(1).

(2) Το διάταγμα επιτηρήσεως καθορίζει την περιοχήν εν ή ο καταδικασθείς διαμένει και ο επιτηρών λειτουργός είναι ο δια την περιοχήν ταύτην κηδεμονευτικός λειτουργός.

(3) Ο καταδικασθείς δια τον οποίον διάταγμα επιτηρήσεως τελεί εν ισχύι δέον να επικοινωνή μετά του επιτηρούντος λειτουργού συμφώνως προς τας υπό τούτου διδομένας οδηγίας και να γνωστοποιή εις τούτον οιαδήποτε αλλαγήν του τόπου διαμονής του.

(4) Το Δικαστήριον εν περιπτώσει αλλαγής του τόπου διαμονής του υπό επιτήρησιν προσώπου ή οιασδήποτε περιστάσεως ήτις ωδήγησεν εις την έκδοσιν του διατάγματος τροποποιεί αναλόγως το διάταγμα επιτηρήσεως.

(5) Κατά την έκδοσιν διατάγματος επιτηρήσεως το Δικαστήριο εξηγεί εις απλήν γλώσσαν εις τον καταδικασθέντα το περιεχόμενον και τας συνεπείας της εφαρμογής του διατάγματος.

Διάπραξις
ετέρου
αδικήματος ή
παράλειψις
συμμορφώ-
σεως προς
διάταγμα
επιτηρήσεως

6.—(1) Εάν ήθελε φανή εις μέλος του Επαρχιακού Δικαστηρίου ότι πρόσωπον δι'ό εξεδόθη διάταγμα αναστολής της εκτελέσεως της ποινής διέπραξε διαρκούσης της περιόδου αναστολής του διατάγματος αδίκημα τιμωρούμενον εν τη Δημοκρατία δια φυλακίσεως και δεν έχουσι ληφθεί μέτρα εν σχέσει προς την ανασταλείσαν ποινήν, το μέλος του Επαρχιακού Δικαστηρίου δύναται να κλητεύσει το πρόσωπον τούτο όπως παρουσιασθή ενώπιον του εν τη κλήσει οριζομένου Δικαστηρίου και κατά τον εν αυτή οριζόμενον τόπον και χρόνον.

(2) Εάν ήθελε φανή εις μέλος Επαρχιακού Δικαστηρίου ότι πρόσωπον διά το οποίον εξεδόθη διάταγμα επιτηρήσεως παρέλειψε να συμμορφωθή προς αυτό, το μέλος δύναται να κλητεύση το πρόσωπον τούτο όπως παρουσιασθή ενώπιον του εν τη κλήσει οριζομένου Δικαστηρίου και κατά τον εν αυτή οριζόμενον τόπον και χρόνον και εάν ήθελε φανή ότι το πρόσωπον τούτο παρέλειψε να συμμορφωθή το Δικαστήριο, άνευ βλάβης ή επηρεασμού της ισχύος του διατάγματος επιτηρήσεως, δύναται να επιβάλη πρόστιμον μη υπερβαίνον τας πενήνκοντα λίρας.

Έναρξις
ισχύος του
Νόμου.

7. Ο παρών Νόμος τίθεται εν ισχύι κατά την υπό του Υπουργικού Συμβουλίου ορισθησομένην, δια γνωστοποιήσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίαν.